

„ради старатся“ и „ура“. Слѣдъ смотра Генералъ Непокойчицки замина за Шипка, а Столѣтовъ и зѣбъ не обѣли. Той не се възползува отъ удобния случай, който се бѣше прѣдставилъ, толкова повече, че Генералъ Непокойчицки самъ виждаше плачевното състояние на опълченцитѣ.

— Ваше прѣвъсходителство, вий трѣбва да молите началството, поне да ни дадатъ кринковски пушки и обмундирование, казваха бригаднитѣ и дружинни командири на началника на опълчението, слѣдъ заминуванието на Генералъ Непокойчицки.

— Знаете ли какво? Азъ ей сега ще ида въ корпусния щабъ, за кждѣто замина генерала и ще го моля да ни дадѣтъ пушки, отговори Столѣтовъ.

И той, наистина, отиде въ корпусния щабъ, но да ли бѣше говорилъ нѣщо по въпроса, за насъ остана неизвѣстно.

Отъ пристигването на опълченцитѣ на позицията при „Зелено Дърво“ се бѣха изминали нѣколко дена, а Турцитѣ и не мисляха да ни нападатъ. Излизаше, че слухътъ за приготвлението на Турцитѣ да ни отрѣжатъ пѣтя отъ Габрово, като заематъ Зелено Дърво, бѣше не вѣренъ, или пъкъ Турцитѣ се бѣха убѣдили въ невъзможността да си пробиятъ пѣтъ за Габрово.

— Тогова нѣма защо да се безпокоимъ, казваше началството, и ний, дѣйствително, не се безпокояхме, а си живѣяхме, както се живѣе на бивуакъ въ мирно врѣме.

Въ първитѣ дни, слѣдъ пристигването ни на Зелено Дърво, се вземаха още прѣдпазителни мѣрки: позицията се пазеше съ аванпостна верига, казашки постове и се туряха секрети, гдѣто трѣбваше, а патрулитѣ непрѣстанно сновяха по цѣлата позиция. Малко по малко, обаче, небрежността застѣпи мѣстото на прѣдпазителността. Напримѣръ, аванпостната служба, освѣтъ, че се изпълняваше небрежно, но денемъ съвсѣмъ се и снемаше. Войниците се отпускаха въ близкитѣ села и въ града въ отпускъ. Офицеритѣ, по нѣколко челоуѣка изведнѣжъ, отиваха въ Габрово. Съ една рѣчь, ако орѣдийнитѣ и пушечни гърмежи и ви-